

Z přítomné doby

Nebezpečná cesta, která skončila nanejvýš šťastně.

Veliká většina českých čtenářů zajisté zná jméno Michasla Strogova, hrdiny z napínavého Verneova románu "Carův kurýr," který svěšené mu carovo posláni vykonal, ač hrozilo několikrát nebezpečí jeho životu. Verne svého hrdinu vysnil, ale v Kanadě jistý Race McLeod si zasloužil název druhého Michaela Strogova svou odvahou, již osvědčil na cestě divokými, zamrzlými pustinami Athabascy až k pohoří Cariboo. Na hrozné této cestě byl by téměř několikrát ztratil svůj život, ale konečně přece jen nebezpečně svěšené mu posláni vykonal a kromě veliké odměny získal na této cestě i krásnou nevěstu.

Povídka, jak Race McLeod se stal druhým Michaelem Strogovem, započala na kanadsko-pacifické dráze minulého listopadu. McLeod, hledaje štěstí v městě Regině, vstoupil s posledním dolarem do jídelny ve vlaku, aby se nasytil. U sousedního stolu, obrácen k němu zády, seděli dva cestující, na jejich zevnějšku bylo vidět, že jsou boháči. Oba pohřbení byli v důležitý rozhovor a McLeod mimovolně zaslechnul, o čem oba jednali. Obchodní zájem jich vyžadoval, aby neodkladně poslali na nebezpečnou cestu spolehlivého muže s dopisy jistým osobám.

"Komu bychom to jen mohli svěšiti?" tázal se starší z nich strostlivě.

"Kdybch já to věděl!" odvětil mladší, "jest skutečně velmi těžko někoho nalézt a nějakému Indianu nemůžeme naše tajemství svěšiti." "Pošlete mne," řekl McLeod tiše, obrátiv se k mluvícím obchodníkům.

Tito huběvivě se ohledli, jsouce patrně rozlobeni, že někdo naslouchal jejich rozmluvě.

"Nemohu za to, že jsem vyslechl, o čem se jedná," vysvětloval McLeod, "mluvili jste tak hlasitě, že jsem musil všechno slyšet, ale potřebujete-li skutečně nějakého spolehlivého muže pro nebezpečné posláni, tu vám nabízím své služby."

"My vás však neznáme," namítal starší obchodník.

"Já vás také ne," odvětil McLeod tiše.

Odpověď tato se zalíbila staršímu z cestujících a rozmluva s McLeodem skončila tím, že byl pozván, aby druhého dne se dostavil do hotelu v Regině. Zde mu bylo celé posláni vysvětleno.

Měl jistým osobám ve Fort Pitt, Fort McMurray, Fort Chippewyan, Fort Smith a ve Fort Resolution odevzdati zapečetěné listy a to-tak tajně, aby se toho důstojníci jízdné severozápadní policie, v oněch tvrzích velení mající, nedozvěděli. Za odevzdání těchto listů měl McLeod obdržeti \$3,000 a kromě toho byla mu jistá suma nabídnuta předem na zaopatření koně, šatstva a kožešin na tuto nebezpečnou cestu a na zaplacení průvodčích.

"Je to obtížný úkol, můžete na cestě zahynouti," pravili obchodníci k McLeodovi po daném mu vysvětlení.

"Já odevzdám svěšené mi listy," odvětil McLeod pevně.

"Hrozí vám nejen zima záhubou, ale i vici."

"Nebojím se ničeho," řekl McLeod ještě s větším důrazem.

"Dobře, zde jsou peníze, jděte si koupit, co potřebujete," pravil starší z obchodníků.

McLeod to učinil a dne 10. listopadu se vydal na cestu k Fort Pitt, vzdálené 125 mil. Zima byla

ještě mírná a McLeod bez všech velkých obtíží dorazil do Fort Pitt ve 22 hodinách na svém koni.

Odpočinuv si zde dva dny, našel si průvodčího a vydal se na cestu do Fort McMurray, kteráž leží 200 mil severně od Fort Pitt, v zimě však není možno překročiti pohoří Great Bear na cestě této se nalézající a proto McLeod musel je objeti, čímž cesta jeho se prodloužila o 100 mil. K druhému cíli své cesty vydal se McLeod dne 14. listopadu a vzdor lehké sněhové bouři dorazil bez nehody až k údolí řeky Beaver, vzdálené 65 mil severně od Fort Pitt. Sněhové mezitím napadlo již tak silně, že dva koně McLeodovi mohli urazit sotva 4 míle za hodinu. Průvodčí jedné noci za silné sněhové bouře se nešťastnou náhodou odloučil od McLeoda a týž zůstal vydán na milost a nemilost blizardu, zuřícímu na rozlehle severní hustině. Nejprve vyslechl klesnutí mu jeden koník a pak mu klesnul druhý a McLeod pěšky musel bráti se ku předu po celou noc, nemaje ponětí, kam ho vlastně oči vedou. On věděl jen tolik, že musí jít, aby zachoval svůj život. Lehnutí aneb sednutí ku krátkému jen odpočinku, znamenalo jistou smrt.

V dlouhém tom nočním boji proti rozrušenému živlu McLeod pozoroval, že slézá úpatí jakési hory a tu naplnila nitro jeho hrozná předtucha, že jest ztracen, neboť cesta k jeho cíli vedla kolem úpatí hor. Ale již nemohl se obrátit zpět, on musel v před a tak klopýtaje přes balvany polopokryté sněhem, šel v před, nevěda kam.

K ránu byl již tak vyslehl, že klesnul na kolena a sněhem třeš si oči, spánkem se mu mimovolně zavírající. V tom sněhu, na němž klečel, se sesunul po příkrém svahu hory a McLeod s lavinou sněhovou letěl do údolí. Tělo jeho několikrát narazilo na balvany a vyčnívajcí pařezy a on na mnoha místech utrpěl rány, jež nebyly sice nebezpečné, ale bolestné a krev mu z očí prýštila. McLeod upadl v bezvědomí, na štěstí však tělo jeho zabofeno bylo záplna do sněhu, a pouze hlava vyčnívala a to mu zachránilo život, neboť při krůvka sněhová ho hřála a chránila před zmraznutím. Za několik hodin McLeod procitnul ze mdlob. Děsná žízeň páčila ho v hrdle, jazyk jeho byl jako olověný. Ne moha se vzbopiti, McLeod tvář ponohl do sněhu a hltavě ho polýkal, aby žízeň svou uhasil. Na to upadl v horečku, měl však přece ještě tolik vědomí, že pocítil po několika hodinách, které mu připadaly jako věčnost, že kdosi ho ze sněhu vytáhnul a uložil do saní. Když konečně horečka pominula a McLeod nabyl opět vědomí, tu s udivením spatřil, že vedle něho sedí mladá dívka, jejíž hezká tvář pouze vykukovala z kožešin, do nichž byla zahalena. Dívka pevnou rukou hřála rychle cválající pár koní. McLeod chtěl k tomuto strážnému svému andělu promluvit, ale nemohl, tak byl ještě vyslehl ztrátou krve a horečkou.

Sněh opět počal se sypati jako z pytle a závěje vysoko se kupily v údolí a ztěžovaly koním cestu, již do nich často až po břícho zapadali. McLeod slyšel, jak mladá dívka unavené spležení úzkostlivě pobízí ke cvalu, ale to ztrácelo čím dále tím více své síly a konečně saně se záplna zastavily. Nadešla noc a McLeod pozoroval, že jeho záchrankyně ze saní vyskočila a rychle se vzdálila. Za nějakou dobu se navrátila a vyvedla ho ze saní a odjela pod veliký blížký balvan, a něhož plál

ohně. McLeod se divil, kde dívka nabrala tolik síly, ale byl tak bezmocným, že ani nemohl jediným slovem projevit své díky za její obětavost. Zahalivši McLeoda do kožešin, dívka zahalila se též a lehnuvši k ohni, usnula.

Za svítajícího rána vstala a pozvednuvši McLeoda, naložila ho opět do saní a chopivši se vojek, táhla saně ku předu, neboť ubozí koně do rána v prudkém mrazu zmrzli.

Jen pomalu míjela hrozná tato cesta. Když dívka únavou a vysláním klesla, tu vždy vlezla do saní a zahalivši se do kožešin vedle pomalu vědomí nabývajícího McLeoda, zde poněkud odpočinula a pak zase dále saně táhla ku předu.

K večeru dorazila k velkému srubu zhotovenému z klád. Dva velcí psi, jakmile ji spatřili, vyběhli proti ní a vesele štěkali. Pak objevil se starší statný muž a ten vzal McLeoda do náručí a odnesl ho do teplé světnice a uložil ho na postel.

Muž ten byl Hedley Oldstroh, norvěžský farmer, který se ze sev. Dakoty do údolí Beaver přistěhoval a zde zakoupil veliký lán pozemků, by na nich pěstoval pšenici. Farma jeho byla sice vzdálena 100 mil od nejbližší železniční tratě, ale Oldstroh věděl, že dráha údolí Beaver jest již vyměřena a že ve dvou letech bude hotova a proto měl plnou důvěru v budoucnost. Dívka McLeoda zachránivši byla jeho dcera, Olga, jež honosila se všemi vzácnými vlastnostmi norvěžské race. Byla silná a statečná. Uměla zacházeti s vatečkou tak dobře jako s puškou a otěžemi koní.

Onoho dne, když McLeod stržen byl lavinou do údolí, Olga našla se na cestě domů ze sousední farmy 30 mil vzdálené, kde meškala návštěvou u nemocné své přítelkyně. Koně v místech, kde on ležel, se počali plašiti a Olga pátrajíc po příčině toho, našla McLeoda v lavině zahrabaného a bez rozmyšlení ho zachránila.

To vše dozvěděl se McLeod, když nabyl úplné síly. Mladý muž, k slzám dojat, vděčně líbal ruce své záchrankitelky.

"Přešel jsem hodný kus světa," pravil McLeod vroucně k Olze, "ale vy jste prvá opravdová žena, již jsem poznal." A polibiv obě ruce své záchrankitelky, McLeod pokračoval: "Mám odevzdati ještě několik listů. Fort Resolution je poslední můj cíl, až skončím zde své posláni, vrátím se k vám."

"Vy nedostanete se do Fort Resolution v této zimě," varovala ho Olga.

"Pak zemřu na cestě, aneb vykonám svěšený mi úkol," odvětil McLeod pevně.

A třetí den na sněžnicích vydal se McLeod k Fort McMurray, doprovázen žehnašim Olgy. Šťastně dostal se přes hladinu jezera Athabasca, odevzdal svěšené mu dopisy ve Fort Smith, pak po řece Great Slave pustil se do Fort Resolution a i sem bez nehody dorazil a po krátkém odpočinku vydal se na zpáteční cestu k Oldstrohově farmě, kam dorazil dne 5. ledna.

Za dva týdny na to McLeod a Olga Oldstrohova slavili svůj sňatek v Prince Albert.

Jakub Svačina

...vlastní...

ELEGANTNÍ A HOJNÉ ZÁSOBNÝ

grocery obchod

v ž. 1209 Již. 6. ulice.

V obchodě tomto naleznete úplně výběr všeho zboží grocerního. Zboží je čerstvé a první jakosti. Míra dobrá, neb u Svačiny jest ve zvyku nekoukati na nějaký ten přívazek. Navštivte jej jednou a podruhé přijdete zase.

BLEDE ŽENY

SLÁBNOUCÍ MATKY

NEMOCNE DIVKY

naleznou zdraví a sílu v

DRA. PETRA

HOBOKO

Tento jednoduchý, starý domácí lék přinesl sluneční svět zdraví do mnohých nešťastných domovů. Jest zvláště pro jemně sesilovací vlastnosti velice vhodným pro ženské choulotivé ústrojí. Vyléčí bolení hlavy, obnoví ztracenou energii a sesílá a zbuduje celé ústrojí. Hoboko možno dostati u zvláštěních jednatelů aneb přímo u majitele

DR. PETER FAHRNEY,
112-114 Již. Hoyne Av. CHICAGO, ILL.

Něco, co povzbudí vaši energii a dodá vám nového života za parného dne, jest sklenka čistého a lahodného

"Metzova" piva.

Jest uznáváno všemi milovníky dobrého piva za nejlepší v trhu. Pijte "METZOVO" k vůli svému zdraví.

Telefon 119.

METZ BROS. BREWING CO. vaří a lahvuje jen
výborné pivo.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblibí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nížádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvičkách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvuje výborné pivo
SOUTH OMAHA, NEB.

Riley Brothers Co.

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye --- Diamond R Rye
N. B. Archer Bourbon.

1118 Farnam St. OMAHA.

"Následujte vlajku"

Železniční a přeplavní lístky

na všechny dráhy do a ze všech částí Evropy. Taktéž lístky denně v prodeji po dráze Wabash do mnohých míst na jihu i jihovýchodu

za ceny velmi snížené.

Pro úplné informace ohledně cen, jízdného řádu zajděte si do místní úřadovny Wabash dráhy, 1601 Farnam ul., nebo si dopište na

HARRY E. MOORES, G. A. P. D., Omaha, Neb.